

222/1995 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy

ze dne 14. září 1995

o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí

Změna: 412/2004 Sb.

Změna: 666/2004 Sb.

Změna: 423/2005 Sb.

Změna: 517/2006 Sb.

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 52 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě (dále jen "zákon"):

Zařazení vodních cest do tříd

(k § 3 odst. 2 zákona)

§ 1

(1) Vodní cesty v České republice se zařazují do tříd podle klasifikace vnitrozemských vodních cest uvedené v příloze č. 1.

(2) Určená třída vodní cesty stanoví, pro jaké největší plavidlo (dále jen "návrhové plavidlo") jsou na vodní cestě podmínky k jeho bezpečnému a plynulému provozu.

§ 2

(1) Dopravně významná využívaná vodní cesta uvedená v § 3 odst. 4 písm. a) zákona je vodní cestou IV. třídy v úseku Chvaletice -- Mělník a vodní cestou Va. třídy v úseku Mělník -- státní hranice se Spolkovou republikou Německo.

(2) Dopravně významná využívaná vodní cesta uvedená v § 3 odst. 4 písm. b) bodu 1 zákona je vodní cestou IV. třídy.

(3) Dopravně významná využívaná vodní cesta uvedená v § 3 odst. 4 písm. b) bodu 2 zákona je vodní cestou I. třídy.

(4) Dopravně významná využívaná vodní cesta uvedená v § 3 odst. 4 písm. c) zákona v úseku od říčního km 207,0 po soutok s vodním tokem Dyje je vodní cestou 0. třídy.

§ 3

Vodní cesty účelové

Za vodní cesty účelové se považují

- a) vodní tok Labe od říčního km 177,00 (Jaroměř) po říční km 152,50 (Opatovice),
vodní tok Vltavy od říčního km 241,40 (České Budějovice, Litvínovický potok) po říční km 239,6 (České Budějovice, Jiráskův jez) včetně slepého ramene Vltavy,
vodní tok Malše od říčního km 1,757 (České Budějovice, odběr vody pro teplárnu)

- po říční km 0,00 (České Budějovice, po ústí do vodního toku Vltavy),
 - vodní tok Lužnice od říčního km 4,0 (Koloděje nad Lužnicí) po říční km 0,00 (ústí do vodního toku Vltavy),
 - vodní tok Otavy od říčního km 18,30 (Kavkovna) po říční km 0,00 (Zvíkov, ústí do vodního toku Vltavy),
 - vodní tok Sázavy od říčního km 2,50 (Pikovice) po říční km 0,00 (Davle, ústí do vodního toku Vltavy),
 - přehradní nádrž Baška,
 - přehradní nádrž Brněnská (Kníničky),
 - přehradní nádrž Dalešice,
 - přehradní nádrž Stráž pod Ralskem,
 - přehradní nádrž Hracholusky,
 - přehradní nádrž Jesenice,
 - přehradní nádrž Lipno,
 - přehradní nádrž Nechanice,
 - přehradní nádrž Nové Mlýny I,
 - přehradní nádrž Nové Mlýny III,
 - přehradní nádrž Olešná,
 - přehradní nádrž Pastviny,
 - přehradní nádrž Plumlov,
 - přehradní nádrž Rozkoš,
 - přehradní nádrž Seč,
 - přehradní nádrž Skalka,
 - přehradní nádrž Slezská Harta,
 - přehradní nádrž Těrlicko,
 - přehradní nádrž Vranov,
 - přehradní nádrž Žermanice,
 - Máchovo jezero,
 - vodní plocha Barbora,
 - vodní plocha Matylda (Most),
 - vodní plocha Velké Žernoseky,
 - rybník Bezdrev,
 - rybník Oleksovice,
 - rybník Svět,
 - rybník Velké Dářko,
- b) těžební jezera štěrkopísku s těžbou prováděnou plovoucími stroji.

Rozměry vodních cest dopravně významných

(k § 3 odst. 2 zákona)

§ 4

Základními určujícími objekty dopravně významných vodních cest je plavební dráha a plavební komora.

§ 5

pro tř. I.	3,0 m,
pro tř. IV.	3,5 m,
pro tř. Va., Vb.	4,0 m.

(2) Rozměry rejdy plavební komory musí být v souladu s rozměry a kapacitou plavební komory.

(3) Rejdy jsou od řečiště odděleny dělicími zdi nebo hrázemi, které svým lícem navazují na líc zdi plavební komory. Zhlaví dělicí zdi nebo hráze musí být situováno a uspořádáno tak, aby příčná složka rychlosti proudění vody v plavební dráze bezprostředně před svodidly nebo zhlavím dělicí zdi nepřekročila 0,2 m/sec.

(4) Horní hrana zdi plavební komory, dělicí zdi, dalb a svodidel musí být nejméně 1 m nad nejvyšší plavební hladinou, stanovenou Státní plavební správou (dále jen "nejvyšší plavební hladina"). Při rozmístování dalb a vázacích prvků na dělicí zdi je vhodné dodržovat vzdálenost max. 33 m.

(5) Plavební komora musí být vybavena bezpečnostním zařízením, tj. vjezdovou, případně výjezdovou signalizací, úvaznými prvky ve zdech a na zdi plavební komory, výstupovými žebříky a vyhovujícím osvětlením po obou jejích stranách. Pro zvýšení plavební bezpečnosti může správce vodní cesty vybavit plavební komoru dalším zařízením. Při rozdílu hladin větším než 5 m je třeba kromě pevných vázacích prvků zřídit, u nově budovaných plavebních komor, i plovoucí vázací zařízení. Výškové členění pevných vázacích prvků činí nejméně 1,5 m.

(6) Rejdy musí být vybaveny vyhovujícím osvětlením.

Plavebně provozní podmínky vodních cest

(k § 3 odst. 1 zákona)

§ 7

(1) Pro zajištění bezpečné plavby je třeba na sledovaných vodních cestách udržovat plavební hloubky, odstraňovat překážky v plavební dráze a provádět značení plavebními znaky podle Řádu plavební bezpečnosti, 1) udržovat manipulační stezky, výstupová zařízení v břehovém opevnění a říční staničení.

(2) Na vodní cestě dopravně významné jsou mimo rejdy plavebních komor zřizována vývaziště s možností vyvázat loď ke břehu nebo kotviště k zakotvení lodi mimo plavební dráhu. Vývaziště nebo kotviště musí umožnit stání nejméně tří návrhových plavidel a jejich vzdálenost nesmí přesahovat 8 km. V blízkosti přístavů, překladišť a plavebních zařízení je nutno zřídit obratiště plavidel.

§ 8

Křížení vodních cest

(1) Na vodní cestě dopravně významné smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdné výšce 7,0 m nad nejvyšší plavební hladinou. Při rekonstrukci mostních objektů musí být dodržena podjezdná výška nejméně 5,25 m nad nejvyšší plavební hladinou. U obloukových mostů musí být tato výška dodržena v šířce nejméně dvou třetin přilehlé plavební dráhy. Pokud nemůže být dodržena hodnota podjezdné výšky, je nutno zřídit zvedací konstrukci mostu.

(2) Světlá vzdálenost mezi jednotlivými pilíři plavebního mostního otvoru, měřená kolmo na osu plavební dráhy, musí odpovídat šířce přilehlé plavební dráhy.

(3) Nad vodní cestou dopravně významnou směji být zřizovány lanové dráhy a potrubí nejméně 12,0 m nad nejvyšší plavební hladinou, sdělovací vedení nejméně 15,5 m a elektrická vedení do napětí 110 kV nejméně 19,0 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(4) Nad vodní cestou dopravně významnou pro plavidla o nosnosti do 300 tun směji být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 4,0 m, lanové dráhy, sdělovací vedení a potrubí směji být umístěna nejméně 10,0 m nad nejvyšší plavební hladinou, elektrická vedení do napětí 110 kV nejméně 12,0 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(5) Elektrická vedení o napětí vyšším než 110 kV směji být zřízena nad vodní cestou dopravně významnou, pokud bude jejich výška nad nejvyšší plavební hladinou, stanovená v odstavcích 3 a 4 zvýšena o 1 cm za každý 1 kV, který přesahuje 110 kV.

(6) Elektrická vzdušná vedení nesměji být vedena přes objekt zdymadla (tj. plavební komora s rejdamí a jezem) nebo v jeho blízkosti, a jsou-li vedena přes vodní cestu, musí být vedena tak, aby nezpůsobovala nebezpečné odrazy pro radarovou navigaci na vodní cestě.

(7) Kabelové vedení může být uloženo do dna vodní cesty dopravně významné pouze v rýze chráněné záhozem, a to slaboproudé kabely v záhozu nejméně 120 cm vysokém, silnoproudé kabely nejméně ve 200 cm vysokém záhozu. Zához musí být v horní části z kamene alespoň o tloušťce 50 cm. Potrubí může být uloženo do dna vodní cesty rovněž v rýze pod záhozem nejméně 120 cm vysokém, ale nejméně polovina jeho výšky musí být z kamene. Kótu dna rýhy pro uložení vedení stanoví Státní plavební správa (dále jen "plavební správa").

§ 9

Přívozy

(1) Horní vodič přívozu na dopravně významné vodní cestě musí být nejméně 12,0 m nad nejvyšší plavební hladinou, na účelové vodní cestě nejméně 5,0 m.

(2) Spodní vodič přívozu musí být v každém případě označen.

Podmínky plavebního provozu v přístavech

(k § 6 odst. 3 zákona)

Provoz v přístavu

§ 10

(1) Plavidla musí před vplutím do přístavních bazénů zmírnit rychlost, aby bylo zabráněno škodlivým účinkům sání nebo vlnobití a poškození jiných plavidel nebo břehů.

(2) Vůdce plavidla smí vplout s plavidlem do vjezdu do přístavu nebo do přístavních bazénů jen tehdy, když se přesvědčil, že vjezd je volný. Stání ve vjezdu do přístavu a jednotlivých bazénů je zakázáno.

(3) Před vplutím do vjezdu přístavu a do jednotlivých přístavních bazénů, jakož i

před vyplutím z nich dávají plavidla zvukové signály stanovené Řádem plavební bezpečnosti.
1)

(4) V přístavních bazénech smějí plavidla manévrovat a spojovat se do lodních sestav, pokud k tomu mají dostatek místa a neohrozí-li ostatní provoz přístavu. Při tomto manévrování nesmí vznikat škodlivé sání a vlnobití. Po celé délce přístavního bazénu musí být zachován prostor umožňující proplutí plavidel.

§ 11

(1) Plavidlo smí po příplutí do přístavu přistát na místě, kde neomezuje plavební provoz, pokud mu provozovatel pozemní části přístavu neurčil stanoviště.

(2) Je zakázáno přistávat k plavidlům naloženým nebezpečnými věcmi.

(3) Posádky jednotlivých plavidel jsou povinny si vzájemně pomáhat při přistávání a odplouvání, jakož i při přemístování plavidel.

§ 12

Provozovatel vodní části přístavu zajišťuje potřebné plavební hloubky a plavební značení podle druhu sledované vodní cesty, v dohodě s plavební správou. Údržbu a opravy břehových úprav, nábrežních zdí a vyvazovacích zařízení zajišťuje jejich vlastník nebo správce.

§ 13

(1) Provozovatel pozemní části přístavu vhodným způsobem zveřejní základní pravidla provozu přístavu bezprostředně související s jeho plavebním provozem. Jedná se o

- a) počet plavidel, která mohou být vyvázána na jednotlivých stanovištích,
- b) stanovení místa pro manipulaci s hořlavými nebo nebezpečnými věcmi,
- c) stanovení místa a podmínek ukládání pevných i tekutých odpadů z plavidel, 2)
- d) stanovení místa a podmínek odběru vody a elektrického proudu,
- e) ostatní služby pro posádky plavidel, jako např. cesty pro výstup na břeh, sociální zařízení apod.

(2) Provozovatel pozemní části přístavu vede evidenci nakládaných a vykládaných plavidel včetně druhu a množství přeloženého zboží.

(3) Provozovatel pozemní části přístavu zajišťuje, aby

- a) k osvětlování přístupových cest a lávek bylo používáno jen bezpečných svítidel,
- b) použité světelné zdroje byly vždy zastíněny tak, aby nepůsobily rušivě na přístavní a plavební provoz.

§ 14

(1) Plavidla musí být na stanovištích řádně a bezpečně vyvázána, a to na zařízeních k tomu určených.

(2) Posádka plavidla smí odvázat jiné plavidlo jen se svolením jeho vůdce, hlídky nebo osoby pověřené dohledem na plavidlo a musí je potom, co odpadl důvod k odvázáni, ihned řádně vyvázat.

(3) Sochory plavidel smějí být používány jen takovým způsobem, aby tím nebyly poškozeny břehy.

(4) Mezi plavidla, přístavní zdi, přistávací můstky apod. musí být vloženy odrazníky.

(5) Napínat lana, řetězy apod. přes plavební dráhu nebo přístavní bazén je dovoleno jen v případech nouze. O tom je nutno ihned vyrozumět plavební správu a zajistit stálý dohled a zřetelné označení.

(6) Vůdci plavidel stojících v přístavu (s výjimkou plavidel uvedených v § 22) musí v případě potřeby dovolit jinému plavidlu, aby se k jeho plavidlu vyvázalo, pokud tím není ohrožena bezpečnost nebo činnost jeho vlastního plavidla.

(7) Kotvení v přístavních bazénech je dovoleno jen v případě nouze.

(8) Při stání plavidla v přístavu nesmí žádné předměty přesahovat přes okraj plavidla.

§ 15

(1) Plavidla stojící u břehu musí být opatřena bezpečným přechodem na břeh. V noci musí být přechod osvětlen.

(2) Stojí-li plavidla vedle sebe, musí vůdci plavidel, která jsou blíže k břehu, dovolit zřízení přechodů přes tato plavidla.

(3) Vypouštění páry a horké vody z plavidel v přístavech se musí provádět tak, aby nedošlo k ohrožení osob nebo poškození majetku.

§ 16

(1) Na plavidle manévrujícím v přístavu musí být úplná posádka.

(2) Na plavidle samostatně stojícím v přístavním bazénu musí být hlídka. Skupinu plavidel stojících v přístavním bazénu může jejich provozovatel zajistit společným dohledem hlídky z jednoho plavidla.

Provoz v přístavu za zvláštních okolností

§ 17

Při zámraze vodní části přístavu je posádka plavidla povinna uvolňovat plavidlo z ledu. Posádka plavidla je rovněž povinna udržovat přiměřené protipožární otvory v ledu před přídílí a za zádí plavidla.

§ 18

Při výskytu velkých vod, při vyhlášeném zastavení plavby nebo při jiném zákazu pokračování v plavbě může vůdce plavidla využít k ochraně přístav na nezbytně nutnou dobu při dodržení podmínek stanovených touto vyhláškou.

§ 19

Plavidlo může volně vplout do veřejného přístavu, nebrání-li tomu bezpečnostní, hygienické a protiepidemické nebo celní předpisy.

§ 20

(1) K dlouhodobému stání plavidel ve veřejném přístavu mohou provozovatelé plavidel využívat pouze stálá stanoviště určená provozovatelem pozemní části přístavu.

(2) Místa určená pro určitá plavidla, určité provozovatele plavidel nebo určité náklady musí být označena plavebními znaky.

§ 21

(1) Vůdce plavidla musí plavidlo, které připluje do veřejného přístavu, ihned přihlásit a před odplutím z veřejného přístavu odhlásit u provozovatele pozemní části přístavu.

(2) Plavidla, která připlují do veřejného přístavu a s nezměněným nákladem i posádkou opustí veřejný přístav do 24 hodin, mohou být při přihlášce zároveň odhlášena.

(3) Zdrží-li se plavidlo, které bylo již odhlášeno, déle než 24 hodin ve veřejném přístavu, musí být tato skutečnost oznámena provozovateli pozemní části přístavu.

§ 22

Od ohlašovací povinnosti jsou osvobozena

- a) plavidla plavební správy a Policie České republiky,
- b) záchranná a požární plavidla plující k místu nehody nebo k požáru,
- c) plavidla, která dopravují osoby podle veřejně vyhlášeného jízdního řádu.

§ 23

(1) Hlášení připlutí a odplutí do veřejného přístavu se podává písemně provozovateli pozemní části přístavu. V hlášení musí být uveden druh a označení plavidla, jeho nosnost, ponor, výkon strojního pohonu, místo, odkud plavidlo připlulo a kam pluje, čas připlutí (odplutí) a nutná data o nákladu.

(2) Dokud provozovatel pozemní části přístavu nepotvrdí odhlášku, nesmí plavidlo opustit veřejný přístav.

§ 24

(1) Ve veřejném přístavu je zakázáno

- a) neodůvodněné používání zvukových signálních prostředků nebo zbytečné hlomození a jiné rušení klidu,
- b) jakékoli zneužití přístavního zařízení,
- c) používání vodní části přístavu ke koupání, zábavným a sportovním účelům,
- d) rozrušování ledové celiny pomocí plavidel bez souhlasu plavební správy,

e) odebírání písku, štěrku a jiných zemin, jakož i ledu, pokud se nejedná o údržbu přístavu,

f) chytání ryb.

(2) Ve veřejných přístavech smějí být opravy plavidel prováděny jen takovým způsobem, aby nebyl ztěžován přístavní provoz.

Zdravotní a veterinární péče

§ 25

Plavidla v přístavu podléhají zdravotnímu a veterinárnímu dozoru podle zvláštních předpisů. 3) Vůdci plavidel jsou povinni ihned hlásit provozovateli pozemní části přístavu každý výskyt infekce nebo podezření z jejího výskytu a každý úraz nebo úmrtí na plavidle. Provozovatel pozemní části přístavu je povinen uvědomit o výskytu infekce nebo podezření z jejího výskytu ošetřujícího lékaře nebo veterináře, o úrazu nebo úmrtí plavební správu a Policii České republiky.

§ 26

(1) Plavidlo, na němž se vyskytl případ infekce nebo podezření z jejího výskytu anebo které přijíždí z infikované oblasti, musí vztyčit černožlutou vlajku "L" Mezinárodního signálního kódu. Za tmy se vlajka nahrazuje dvěma oranžovými světly, umístěnými na stožáru pod sebou a viditelnými ze všech stran.

(2) Byla-li nařízena karanténa plavidla, řídí se styk s takovým plavidlem pokyny ošetřujícího lékaře a veterináře, provozovatele pozemní části přístavu a plavební správy.

(3) Opatření zdravotního nebo veterinárního dozoru jsou závazná pro všechny uživatele přístavu a pro všechny osoby zdržující se na přístavním území a na plavidlech.

§ 27

Jiná bezpečnostní a provozní opatření

Vypukne-li na plavidle požár, je třeba učinit opatření k uhašení požáru a v případě ohrožení okolí musí být plavidlo ihned přemístěno na bezpečné místo, popřípadě vůbec odstraněno z přístavu. Není-li to podle daných okolností možné, musí být ihned odstraněna plavidla, která jsou v dosahu nebezpečí.

Veřejné přístavy

(k § 8 odst. 4 zákona)

§ 28

Veřejnými přístavy na sledovaných vodních cestách jsou:

1. Přístav Praha - Radotín

Přístav tvoří levý břeh Berounky v říčním km 0,65 -- 1,2 s přilehlou pozemní částí.

2. Přístav Praha - Smíchov

Přístav tvoří přístavní bazén na levém břehu Vltavy v říčním km 57,24 -- 55,54 s přilehlou pozemní částí.

3. Přístav Praha - Holešovice

Přístav tvoří přístavní bazén na levém břehu Vltavy a levý břeh Vltavy v říčním km 49,31 -- 46,64 s přilehlou pozemní částí.

4. Přístav Praha - Libeň

Přístav tvoří přístavní bazény na pravém břehu Vltavy v říčním km 48,74 -- 47,54 s přilehlou pozemní částí.

5. Přístav Kolín

Přístav tvoří levý břeh Labe v říčním km 83,5 -- 84,6 s přilehlou pozemní částí.

6. Přístav Mělník

Přístav tvoří přístavní bazény na pravém břehu Labe a pravý břeh Labe v říčním km 0,7 -- 3,0 s přilehlou pozemní částí.

7. Přístav Lovosice

Přístav tvoří levý břeh plavebního kanálu v říčním km 49,5 -- 50,3 s přilehlou pozemní částí.

8. Přístav Lovosice - Prosmky

Přístav tvoří levý břeh Labe v říčním km 48,4 - 47,75 s přilehlou pozemní částí.

9. Přístav Ústí nad Labem

Přístav tvoří

- a) překladiště ve Vaňově na levém břehu Labe v říčním km 67,5 -- 68,7 s přilehlou pozemní částí,
- b) přístav Ústí nad Labem - Krásné Březno na levém břehu Labe v říčním km 71,8 - 75,3 s přístavními bazény a s přilehlou pozemní částí.

10. Přístav Děčín

Přístav tvoří

- a) přístav Děčín - Rozbělesy na levém břehu Labe v říčním km 92,0 - 94,2 s přístavním bazénem a s přilehlou pozemní částí,
- b) přístav Děčín - Loubí na pravém břehu Labe v říčním km 98,2 - 95,52 s přilehlou pozemní částí.

Společná havárie

(k § 32 odst. 2 zákona)

§ 29

(1) Podkladem pro výpočet náhrad a příspěvků ve společné havárii jsou hodnoty platné v době a v místě skončení plavby, při které ke společné havárii došlo, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Vynaloží-li se místo výdajů, které by náležely do společné havárie, nějaké jiné mimořádné výdaje, uhradí se ve společné havárii až do výše částky výdajů, které by náležely do společné havárie.

§ 30

(1) Je-li plavidlo ztraceno, hradí se cena plavidla v nepoškozeném stavu po odečtení výdajů za opravu škod, které nenáleží do společné havárie, případně též po odečtení výnosu z prodeje zbytků plavidla. Cenu plavidla i výši výdajů na opravy určí soudní znalec.

(2) Je-li plavidlo poškozeno, hradí se výdaje za opravu. Škodu vyšetří a určí soudní znalec.

(3) Nahrazují-li se při opravě staré věci novými, sníží se úhrada o srážky odpovídající rozdílu mezi cenou nových a cenou starých věcí (tzv. srážky "nové za staré"). Srážky činí u plavidel, motorů, strojů a kotlů od druhého do pátého roku provozního stáří jednu pětinu, od šestého do desátého roku provozního stáří jednu čtvrtinu a od jedenáctého roku provozního stáří jednu třetinu, až do jednoho roku provozního stáří se nesráží nic. U kotevních řetězů činí srážka jednu šestinu, u vlečných lan jednu čtvrtinu, u kotev se nesráží nic. Z částky náhrady zbývající po provedení srážky "nové za staré" se odečte ještě popřípadě zbytková hodnota starých věcí, které se nahrazují novými.

(4) Náhrada za poškození plavidla nemůže být vyšší než částka, která by se měla hradit při ztrátě plavidla.

§ 31

(1) Je-li náklad ztracen, hradí se cena, jakou by měl v nepoškozeném stavu po odečtení částky odpovídající škodám, které nenáleží do společné havárie, jakož i po odečtení ušetřeného přepravného, cla a jiných výloh.

(2) Je-li náklad poškozen, hradí se rozdíl mezi cenou ve stavu nepoškozeném a cenou ve stavu poškozeném. Byl-li poškozený náklad prodán, uhradí se rozdíl mezi čistou cenou v nepoškozeném stavu a čistým výtěžkem z prodeje.

§ 32

(1) Ztráta přepravného se hradí částkou odpovídající hrubému přepravnému po odečtení částky, kterou by byl dopravce nucen vynaložit na získání přepravného, kterou však v důsledku úkonu společné havárie nevynaložil, jakož i po odečtení čistého výtěžku z přepravy jiného nákladu místo nákladu, za nějž bylo přepravné ztraceno.

(2) Plavidlo, přepravné i náklad přispívají ke společné havárii podle své skutečné hodnoty. K hodnotě se připočtou náhrady přiznané plavidlu, přepravnému i nákladu ve společné havárii. Od hodnoty přepravného se odečtou výdaje na získání přepravného, které by byl dopravce uspořil, kdyby bylo došlo ke ztrátě plavidla v době úkonu společné havárie.

§ 33

(1) Ve společné havárii se nehradí ztráta ani poškození nákladu úmyslně nehlášeného nebo nesprávně hlášeného při podání k přepravě, byl-li však takový náklad zachráněn, přispívá ke společné havárii.

(2) Ztráta nebo poškození nákladu, jehož cena byla při podání k přepravě hlášena nižší částkou, se hradí podle ceny hlášené, avšak takové věci přispívají hodnotou skutečnou.

(3) Zavazadla cestujících a osobní svršky přispívají ke společné havárii jen tehdy, byla-li na ně vydána přepravní listina nebo poskytne-li se za ně náhrada ve společné havárii.

§ 34

(1) Stanovení náhrad a rozvrhu příspěvků ve společné havárii (dále jen "dispaš") se provede v sídle provozovatele plavidla.

(2) Provozovatel plavidla je povinen učinit bez odkladu opatření potřebná k vypracování dispaše. Odkládá-li splnění této povinnosti, je kterýkoliv účastník oprávněn zařídit vyhotovení dispaše.

(3) Výlohy vyhotovení dispaše se vyúčtují ve společné havárii.

Přeprava nebezpečných věcí (K § 36 odst. 2 a § 36a odst. 7 a 8 zákona

§ 35

Žádost o povolení dopravy nebezpečných věcí, jejichž seznam tříd je obsažen v příloze č. 2, obsahuje úřední název věci, objem přepravy, její časový rozvrh, místo nakládky a určení a druh plavidla dopravujícího nebezpečné věci.

§ 36

Odesílatel zvláště vyznačí nebezpečné věci dopravované vodní dopravou při objednávání dopravy a podle stanovených podmínek pro přepravu připojí k průvodním listinám charakteristiku nebezpečných věcí, druh nebezpečí a opatření pro případ mimořádné události. Při dopravách do zahraničí musí být pokyny uvedeny, kromě češtiny, v některém světovém jazyce nebo v jazyce země určení a zemí tranzitu.

§ 37

(1) Plavební úřad může pověřit výkonem činností souvisejících se zajišťováním školení a zkoušek žadatelů o vydání osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce právníkou nebo fyzickou osobu podle § 36a odst. 6 zákona (dále jen "pověřená osoba") za podmínky, že

- a) schválil pověřenou osobou navržený podrobný program školení, které je podmínkou získání osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce (dále jen "školení"), upřesňující náplň výuky a uvádějící časový rozvrh a plánované vyučovací metody; v rámci školení musí být jeho účastníkům poskytnuty dostatečné informace o rizicích spojených s přepravou nebezpečných věcí, o právních předpisech v oblasti vnitrozemské plavby a o povinnostech bezpečnostního poradce, v rozsahu znalostí uvedených v příloze č. 3,
- b) schválil pověřenou osobou vytvořený seznam otázek, které jsou ve formě testu zahrnovány do zkoušky, jejíž složení je podmínkou získání osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce (dále jen "zkouška"),
- c) pověřená osoba se zaváže, že bude plavební úřad včas informovat o době a místě konání školení a zkoušek tak, aby se školení a zkoušek mohli zúčastnit zástupci plavebního úřadu,
- d) pověřená osoba výpisem z obchodního, živnostenského nebo obdobného rejstříku jiného členského státu Evropské unie, který není starší než 3 měsíce, doloží, že její

předmět podnikání nezahrnuje činnosti spojené s nakládkou, vykládkou nebo přepravou nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách a že fyzické osoby, které pro ni zajišťují školení, mají požadované odborné znalosti podle odstavce 2,

e) schválil pověřenou osobou navržený způsob organizace zkoušek, která zejména zajišťuje nestrannost zkoušek, včetně zkušebního řádu.

(2) Fyzické osoby, které provádějí školení, musí mít odborné znalosti o předmětech, o kterých v rámci školení poskytují informace, potvrzené praxí v trvání dvou let. Fyzické osoby, které provádějí zkoušky, musí mít odborné znalosti v rozsahu podle přílohy č. 3 potvrzené praxí v trvání dvou let.

§ 38

(1) Osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce (dále jen "osvědčení") vydá plavební úřad na základě žádosti podané plavebnímu úřadu. Žádost musí obsahovat jméno, příjmení, adresu bydliště a datum a místo narození žadatele a musí být doložena dokladem o úspěšně vykonané maturitní zkoušce nebo jiné srovnatelné zkoušce, 4) dokladem o absolvování školení vydaným pověřenou osobou a protokolem o úspěšném složení zkoušky podle odstavců 2 až 6.

(2) Zkoušku organizuje pověřená osoba. Plavební úřad písemně jmenuje a odvolává tříčlennou zkušební komisi složenou z osob oprávněných provádět zkoušky podle § 37 odst. 2, která se usnáší většinou hlasů. Žadatel o vydání osvědčení podá přihlášku ke zkoušce pověřené osobě. Po obdržení přihlášky pověřená osoba vyrozumí uchazeče o termínu, místě konání zkoušky a výši úhrady nákladů za zkoušku, kterou uchazeč uhradí před jejím konáním. Úhrada nákladů za zkoušky se stanoví podle účelně vynaložených nákladů spojených s organizací zkoušky.

(3) Zkouška zahrnuje písemný test obsahující nejméně 20 otázek alespoň v rozsahu znalostí uvedených v příloze č. 3. V případě otázek s několika možnými odpověďmi se takové dvě otázky považují za jednu otázku. Otázky musí být zaměřeny zejména na obecná ochranná a bezpečnostní opatření, klasifikaci nebezpečných věcí, obecné požadavky na obaly, označování nebezpečnosti a bezpečnostní značky, náležitosti přepravních dokladů, manipulaci s nebezpečnými věcmi, odborné školení posádek, lodní listiny, bezpečnostní pokyny a technické požadavky na plavidla. Součástí zkoušky je písemné řešení případové studie v souladu s povinnostmi bezpečnostního poradce. Písemná zkouška může být v případě potřeby dalšího ověření znalostí žadatele o vydání osvědčení doplněna ústní zkouškou. V rámci zkoušky je postupováno podle zkušebního řádu schváleného plavebním úřadem, který zveřejní Ministerstvo dopravy (dále jen "ministerstvo") ve Věstníku dopravy. Zkušební řád stanoví zejména způsob vyhlašování termínů konání zkoušek společně se lhůtami pro podávání přihlášek na jednotlivé termíny konání zkoušek, způsob přihlášení ke zkoušce a přijímání přihlášek ke zkoušce, pravidla pro průběh zkoušky včetně účasti dotčených osob ve zkušební místnosti během konání zkoušky, způsob hodnocení celé zkoušky a případy, kdy písemná zkouška musí být doplněna ústní zkouškou.

(4) Při uznávání odborné kvalifikace nebo jiné způsobilosti, kterou státní příslušníci členských států získali v jiném členském státě Evropské unie, se postupuje podle zvláštního zákona. 4)

(5) Pokud zkušební komise uzná odbornou kvalifikaci pouze částečně, může uchazeč skládat rozdílovou zkoušku. U rozdílové zkoušky není uchazeč zkoušen z těch oblastí, ve kterých mu byla uznána odborná kvalifikace.

(6) O úspěšném složení zkoušky vydá pověřená osoba žadateli o vydání osvědčení protokol podepsaný všemi členy zkušební komise. V případě, že žadatel u zkoušky neuspěl, může celou zkoušku nebo část, ve které neuspěl, opakovat pouze jednou, bez absolvování nového školení. Další opakování zkoušky je možné až po absolvování nového školení.

(7) Osvědčení bezpečnostního poradce, jehož vzor je uveden v příloze č. 4, je platné po dobu 5 let ode dne vydání. Dobu platnosti osvědčení prodlouží plavební úřad o 5 let, pokud se bezpečnostní poradce během posledního roku před uplynutím platnosti osvědčení zúčastnil školení podle § 37 odst. 1 písm. a) nebo složil úspěšně zkoušku a tuto skutečnost doložil.

§ 38a

Účet vodní dopravy

(K § 37f odst. 3 zákona)

(1) Účet vodní dopravy (dále jen "účet") je zřízen ve formě zvláštního běžného účtu, na kterém eviduje ministerstvo prostředky provozovatelů odděleně na třech zvláštních podúčtech: podúčtu provozovatelů provádějících přepravu suchého zboží, podúčtu provozovatelů provádějících přepravu tekutého zboží a podúčtu provozovatelů provádějících přepravu pomocí remorkérů.

(2) Příjmy účtu se řídí předpisy Evropských společenství, které upravují politiku Společenství v oblasti kapacity vnitrozemského lodního parku a jeho obnovy. 5)

(3) Finanční prostředky z účtu lze přidělit pouze na základě žádosti, která obsahuje následující náležitosti:

- a) identifikační údaje o žadateli (jméno, popřípadě jména a příjmení, popřípadě obchodní firma, adresa bydliště, místo podnikání a identifikační číslo podnikající fyzické osoby nebo obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo právnické osoby),
- b) identifikační údaje o plavidle (jméno plavidla, druh plavidla, evidenční označení, identifikační údaje o vlastníkovi plavidla, místo registrace a rejstříkové číslo),
- c) výše požadované šrotovací prémie,
- d) datum sešrotování plavidla.

(4) Žádost o přidělení finančních prostředků z účtu musí být doložena:

- a) lodním osvědčením platným v době sešrotování plavidla,
- b) dokladem o tom, že plavidlo bylo sešrotováno rozlomením trupu, popřípadě zničením trupu a motoru,
- c) dokladem o tom, že plavidlo vykonalo v průběhu 24 měsíců předcházejících podání žádosti nejméně deset plaveb za účelem přepravy zboží na vzdálenost nad 50 km při nákladové kapacitě alespoň 70 %.

(5) Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o technické a provozní způsobilosti plavidla, je žadatel povinen na jeho výzvu ve stanovené lhůtě předložit také odborný technický posudek prokazující tuto způsobilost, vydaný uznanou klasifikační organizací. 6)

(6) Na poskytnutí finančních prostředků z účtu není právní nárok.

§ 39

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

PhDr. Stráský v. r.

Příl.1

1A Klasifikace vnitrozemských vodních cest

Druh Nejmenší cesty	Třída cesty (1)	Motorové nákladní lodě a čluny				Tlačná sestava				výška pod mosty
		délka	šířka	ponor	nosnost	délka	šířka	ponor	nosnost	
		m	m	m (2)	t	m	m	m (2)	t (3)	m (4)
Místního významu	I	38,5	5,05	1,80- 2,20	250-400					4,00
4,00-5,00	II	50-55	6,60	2,50	400-650					
4,00-5,00	III	67-70	8,20	2,50	650-1000					
Meziná- nebo rodního (5) významu	IV	80-85	9,50	2,50	1000-1500	85	9,50	2,50-2,80	1250-1450	5,25 7,00
nebo (5)	Va	95-110	11,40	2,50- 2,80	1500-2400	95-110 (6)	11,40	2,50-2,80	1600-1850	5,25 7,00
	Vb					172-185 (6)	11,40	2,50-2,80	3200-3700	
nebo	VIa					95-110 (6)	22,80	2,50-4,50	3200-6000	7,00 9,10
nebo	VIIb					185-195	22,80	2,50-4,50	6400-12000	7,00 9,10
	VIIc					270-280 193-200 (6)	22,80 33,00- 34,20 (6)	2,50-4,50 4,50	9600-18000	9,10
	VII					285-295	33,00-	2,50-4,50	14000-27000	9,10

Poznámky ke klasifikační tabulce:

(1) Třída vodních cest je určena půdorysnými rozměry člunů nebo tlačných sestav.

(2) Údaj ponoru pro konkrétní vodní cestu musí být určen s přihlédnutím k místním podmínkám.

(3) Uvedené údaje jsou charakteristické pro sestavy s nejrozšířenější nosností používané na daných vodních cestách.

(4) S přihlédnutím k bezpečnostní vzdálenosti, která je cca 30 cm mezi vrchním bodem konstrukce lodi nebo jejího nákladu a spodní hranou mostní konstrukce.

(5) Pro přepravu kontejnerů jsou schváleny následující údaje:

5,25 m - pro plavidla přepravující kontejnery ve dvou vrstvách,

7,00 m - pro plavidla přepravující kontejnery ve třech vrstvách.

(6) Prvé označení se uvádí podle současné situace, druhé s přihlédnutím k budoucím změnám a v některých případech i současné situace.

1B Klasifikace vnitrozemských vodních cest určených pro provozování osobní vodní dopravy

Druh cesty	Třída cesty	Charakteristika plavidla		
		délka	šířka	ponor
		m	m	m
Místního významu	0	20	5	1,20

Příl.2

Seznam tříd nebezpečných věcí

Číslo	Název
1 a	Výbušné látky a předměty
1 b	Předměty obsahující výbušné látky
1 c	Zápalné látky, náplně do ohňostrojů apod.
2	Stlačené, zkapalněné nebo rozpuštěné plyny pod tlakem
3	Hořlavé kapaliny
4.1	Hořlavé tuhé látky
4.2	Samozápalné látky
4.3	Látky, které při styku s vodou vyvíjejí zápalné plyny
5.1	Látky působící vznětlivě
5.2	Organické peroxidy
6.1	Jedovaté látky
6.2	Látky vzbuzující odpor nebo infikující látky
7	Radioaktivní látky
8	Žíravé látky
9	Jiné nebezpečné látky a předměty

Bezpečnostní poradce nemusí být ustanoven pro přepravu:

1. pohonných hmot, mazadel a dalších látek potřebných k provozu plavidla a umístěných v předepsaných nádržích a prostorech,

2. nebezpečných věcí v množství nepřesahujícím 3 000 kg, pokud se netýká:
- a) látek a věcí třídy 1 a až c,
 - b) látek třídy 2,
 - c) látek třídy 4.1 nebo 5.2,
 - d) látek třídy 7,
 - e) látek přepravovaných v cisternách,
 - f) látek třídy 3,
 - g) látek třídy 4.2,
 - h) látek třídy 4.3,
 - i) látek třídy 5.1.

Příl.3

Znalosti požadované pro vydání osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce

- I. Všeobecná preventivní a bezpečnostní opatření:
 - znalost následků nehod při přepravě nebezpečných věcí,
 - znalosti hlavních příčin nehod.
- II. Ustanovení vnitrostátních právních předpisů, právních předpisů Evropských společenství (ES) a mezinárodních úmluv a dohod, které se vztahují k vnitrozemské vodní dopravě, s tím, že jde zejména o:
 1. klasifikaci nebezpečných věcí:
 - postupy pro klasifikaci roztoků a směsí,
 - struktura výčtu látek,
 - třídy nebezpečných věcí a zásady jejich klasifikace,
 - vlastnosti přepravovaných nebezpečných látek a předmětů,
 - jejich fyzikální, chemické a toxikologické vlastnosti;
 2. obecné požadavky na obaly včetně cisteren, cisternových kontejnerů apod. :
 - druhy obalů, kódování a značení,
 - požadavky na balení a předpisy pro zkoušení obalů,
 - stav obalů a pravidelné kontroly;
 3. označování nebezpečnosti a bezpečnostní značky:
 - údaje na bezpečnostních značkách,
 - umístování a odstraňování bezpečnostních značek,
 - označování;
 4. náležitosti přepravních dokladů:
 - informace v přepravních dokladech,
 - prohlášení odesilatele o shodě;
 5. způsob přepravy a omezení při odesílání:
 - celolodní náklad,
 - přeprava volně ložených a kusových zásilek,
 - přeprava ve velkých kontejnerech pro volně ložené zásilky,
 - přeprava v kontejnerech,
 - přeprava v nesnímatelných a snímatelných cisternách;
 6. přeprava cestujících;
 7. zákazy a bezpečnostní opatření při přepravě týkající se společné nakládky;
 8. vzájemné oddělování látek;
 9. omezování přepravovaných množství a osvobozená množství;
 10. manipulace a uložení nákladu:
 - nakládka a vykládka (stupeň plnění),
 - uložení a vzájemné oddělování;
 11. čištění nebo odplynování před nakládkou a po vykládce;
 12. posádky: odborné školení;

13. průvodní doklady:
 - přepravní doklad,
 - písemné pokyny,
 - lodní listiny včetně osvědčení, že plavidlo je způsobilé k přepravě nebezpečných věcí,
 - osvědčení o školení posádky,
 - ostatní doklady;
14. bezpečnostní pokyny: uplatňování pokynů a ochranné prostředky posádky;
15. povinnost dozoru nad plavidly: kotvení a stání;
16. plavební předpisy a omezení podle zvláštních právních předpisů;7)
17. únik znečisťujících látek během provozu a při nehodách, havárie;8)
18. požadavky týkající se plavidel.

Příl.4

Vzor osvědčení

Osvědčení ES o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce
pro přepravu nebezpečných věcí ve vnitrozemské vodní dopravě

Osvědčení č.:

Rozlišovací značka členského státu vydávajícího osvědčení:

Příjmení:

Jméno (jména):

Datum a místo narození:

Státní příslušnost:

Podpis držitele:

Platnost do ve vztahu k provozovatelům
přepravujícím nebezpečné věci a osobám provádějícím související
nakládku nebo vykládku:

ve vnitrozemské vodní dopravě

Vydáno (kým):

Datum:

Podpis:

Prodlouženo do:

Kým:

Datum:

Podpis:

1) Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 344/1991 Sb., kterou se vydává Řád plavební bezpečnosti na vnitrozemských vodních cestách České a Slovenské Federativní Republiky.

2) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

3) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti ČSR č. 104/1987 Sb., kterou se určují nakažlivé lidské choroby ve smyslu trestního zákona.

4) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

5) Nařízení Rady (ES) č. 718/1999 z 29. března 1999 o politice podpory vnitrozemské vodní dopravy, pokud jde o kapacitu loďstva společenství.

6) Vyhláška č. 223/1995 Sb., o způsobilosti plavidel k provozu na vnitrozemských vodních cestách, ve znění vyhlášky č. 83/2000 Sb.

7) Vyhláška č. 344/1991 Sb., kterou se vydává Řád plavební bezpečnosti na vnitrozemských vodních cestách České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění vyhlášky č. 223/1995 Sb. Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 241/2002 Sb., o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě.

8) § 40 a 41 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.